

bærer Understøttelse. Derimod kan Arbejdskortordningen ikke sikre de understøttende Myndigheder i Forhold til Personer — det være sig Lønarbejdere eller andre — som driver selvstændig Virksomhed samtidig med, at de oppebærer Understøttelse. Saadanne Tilfælde kan forekomme, idet adskillige Personer i Arbejdsløshedsperioder ernærer sig ved tilfældigt selvstændigt Arbejde, f. Eks. som selvstændige Cykelmekanikere, Kolportører og Frugt- og Blomsterhandlere. Det er dog en Selvfølge, at selv om en saadan Person som Lønarbejder er i Besiddelse af et Arbejdskort, er han ikke dermed berettiget til Understøttelse, og at ingen Understøttelse kan udbetales, medmindre de almindelige Betingelser, henholdsvis i Arbejdsløshedsloven og Forsorgsloven, er opfyldt.

Til Stk. 7. Bestemmelsen tager Sigte paa Tilfælde, hvor det vil være *vanskeligt at opfylde Arbejdskortordningens Krav om, at nyt Arbejdskort skal udstedes, naar en Person skifter Arbejde.* Ved et Arbejdes Ophør vil det være nødvendigt, at vedkommende straks henvender sig til den Myndighed, der har udstedt det Kort, der har beroet hos hans Arbejdsgiver, for at han kan faa udstedt et nyt Kort, der kan paategnes af den nye Arbejdsgiver. Det forekommer imidlertid hyppigt i Praksis, at Personer normalt har flere Arbejdsgivere samtidig eller inden for en saa kort Tidsperiode, at han ikke kan naa at rette Henvendelse om nyt Arbejdskort, inden et nyt Arbejde tiltrædes. For disse Tilfælde har man her foreslaaet, at der efter Arbejds- og Socialministerens nærmere Bestemmelse kan udstedes *særlige Kort*. Disse Kort kan være saaledes indrettet, at flere Arbejdsgivere kan paatægge dem med de i Stk. 4 omhandlede Oplysninger, eller der kan eventuelt udstedes et Hæfte med flere Kort, som kan paategnes af de skiftende Arbejdsgivere. De nærmere Bestemmelser om en saadan Ordning mener man dog at maatte overlade til Administrationen.

Til Stk. 8. Der gives her en *Undtagelsesbestemmelse* for visse *Arbejdsomraader*, hvor der allerede under Arbejdsgiverens Medvirken er indført særlige Kontrolordninger, der er lige saa betryggende som den her foreslaaede. En saadan Ordning er f. Eks. indført for Havnearbejderne i København, Aarhus og flere andre Byer. Bestemmelsen gaar ud paa, at Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnet og Forhandling med Arbejdsdirektøren kan fastsætte Afgørelser fra den almindelige Ordning, men det kræves dog dels, at den paagældende Kontrolordning skal bygge paa

Arbejdsgiverens Medvirken, dels at den sikrer de samme Oplysninger, som kræves paategnet Arbejdskortet efter Stk. 4.

Til Stk. 9. Her er det under Hensyn til, at Arbejdsgiverens Medvirken i det hele er afgørende for Ordningens Gennemførelse, foreslaaet, at den Arbejdsgiver, der udviser Forsømmelighed med Opfyldelsen af de ham ifølge Arbejdskortordningen paahvilende Forpligtelser, eller som anfører andre Paategninger end de i Stk. 4 omhandlede paa Arbejdskortet, straffes med Bøde til Statskassen. Man har overvejet, om disse Bøder burde fastsættes som Dagbøder, men da Dagbodsystemet ikke er gennemført uden for Straffelovens Omraade, har man ikke villet stille Forslag herom. Udvalget gaar imidlertid ud fra, at Bøderne — ogsaa uden at dette udtrykkelig bestemmes i Loven — vil blive fastsat under Hensyn til Arbejdsgiverens økonomiske Forhold.

Til Stk. 10. Der er her med Udgangspunkt i de Regler, der tidligere har været gældende paa dette Omraade, jfr. herved § 31, Stk. 12, i Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924, fastsat visse Bestemmelser om Følgerne af Arbejderens Overtrædelse af Arbejdskort-Ordningen ved urigtigt at nægte at være i Besiddelse af et Arbejdskort eller uden fyldestgørende Grund at vægre sig ved at afgive sit Kort til Paategning. Det er herom foreslaaet, at der kan indtræde Udelukkelse fra Retten til Arbejdsløshedsunderstøttelse eller offentlig Hjælp i mindst 2 Dage; Afgørelsen af, i hvor lang Tid Retten til forsikringsmæssig Understøttelse eller til offentlig Hjælp uden Retsvirkninger skal fortabes, skal træffes af henholdsvis vedkommende Arbejdsløshedskasse og det sociale Udvalg. Man har fundet det rigtigst udtrykkelig at fastsætte, at det ved Bedømmelsen af dette Forhold skal anses for en *skærpende Omstændighed*, at vedkommende tidligere har gjort sig skyldig i Overtrædelse af Arbejdskort-Ordningen, og det skal særlig tages i Betragtning, hvis han har forsøgt uretmæssig at tilvende sig Understøttelse. I saadanne Tilfælde skal det kunne bestemmes, at vedkommende indtil videre udelukkes fra Arbejdsløshedsunderstøttelse eller offentlig Hjælp uden Retsvirkninger. Det er endelig fastsat, at en Afgørelse, hvorefter Retten til Arbejdsløshedsunderstøttelse kan fortabes, enten kan gaa ud paa, at en paa Afgørelsens Tidspunkt løbende Understøttelse afbrydes, eller paa, at vedkommende ved næste Ledighedsperiodes Indtræden skal være underkastet en ekstra Ventetid. For at sikre en Kontrol med Bestemmelsens Udøvelse er det endelig foreskrevet, at den trufne Afgørelse